

20260623-MvS-MP4-Met-Johan-Herder-Natuurlijk-vertrouwen

Youtube

<https://www.youtube.com/watch?v=Jf46zZfANAU&t=83s>

Audiomack:

<https://audiomack.com/wakkerewereldry/song/20260623-mvs-mp3-met-johan-herder-natuurlijk-vertrouwen>

Google-drive:

https://drive.google.com/drive/folders/1TW9UPtft82L1gahEXyM5k0cj17-YZ_35?usp=drive_link

Webpage:

https://matrix-nl.freevar.com/#23_jun_2026

Samenvatting

In de bron voeren Martijn van Staveren en Johan Herder een diepgaand gesprek over het herstellen van de menselijke waardigheid en de werkelijke aard van onze realiteit. Hieronder volgt een samenvatting van de belangrijkste thema's:

Natuurlijk vertrouwen en ontspanning

Martijn stelt dat **vertrouwen een natuurlijke staat** is die in de huidige wereld vaak wordt ondermijnd door de constante druk om te presteren of te voldoen aan concepten van "goed doen". Volgens hem leidt het uitoefenen van druk en stress tot mislukking, terwijl **ontspanning en rust** de weg vrijmaken voor het "perfecte moment". Hij benadrukt dat plannen vaak teleurstellen omdat ze voortkomen uit het denken, terwijl spontaniteit en vertrouwen leiden naar ervaringen die men van tevoren niet had kunnen bedenken.

De Aarde als "vastgelopen project"

Een centraal punt in het gesprek is de visie dat de aarde geen leerproces is, maar een **vastgelopen project**. Martijn verwerpt het concept van reïncarnatie en stelt dat deze werkelijkheid een op **hoogwaardige technologie gebaseerde simulatie** is. De fysieke wereld zoals wij die zien, is eigenlijk een "ontstemde" versie van een oorspronkelijke, harmonieuze wereld. Hij gelooft dat wij deze wereld weer in de juiste "stemming" kunnen brengen door ons ten volste als authentieke mensen op te stellen.

De verstoring en de "alter-persoonlijkheid"

De mensheid is volgens de bron geraakt door een extern "frequentie-wapensysteem", waardoor we niet meer in heelheid vibreren. Dit heeft geleid tot:

- **Instabiliteit in gedrag:** We vertonen eigenschappen als hebzucht, machtswellust en oneerlijkheid die niet congruent zijn met wie we van binnen werkelijk zijn.
- **Valse identiteiten:** Bijna iedereen leeft vanuit een "**alter-persoonlijkheid**" of een sociaal masker. Mensen houden deze illusies vaak in stand uit angst voor afwijzing of verlies van hun positie in de "kudde".
- **Zelfreflectie:** De weg naar herstel begint bij totale eerlijkheid voor de spiegel en het durven loslaten van deze aangeleerde persoonlijkheden.

Herstel van de oorspronkelijke community

Martijn pleit voor het herstellen van de **oorspronkelijke menselijke gemeenschap**.

- **Geen dogma:** Dit herstel is niet gebaseerd op religie, spirituele modellen of goeroes, maar op **gezond verstand en eigen gevoelskracht**.
- **Soevereiniteit:** Een werkelijke community bestaat uit mensen die ook heel goed alleen kunnen zijn en geen anderen nodig hebben om zich goed te voelen.
- **Verbinding:** Door elkaar te waarderen en echt naar elkaars trilling te luisteren, ontstaat er een netwerk dat krachtig genoeg is om de matrix te veranderen.

De komende grote onthulling (Exposure)

Er wordt een plotselinge, wereldwijde "**exposure**" of **onthulling** verwacht.

- **Het oorspronkelijke netwerk:** Deze onthulling komt niet van overheden, maar van een **operationeel netwerk** dat sinds de "val" van het bewustzijn intact is gebleven en de oorspronkelijke kennis bewaart.
- **Psychische shock:** De onthulling zal zo schokkend zijn dat de menselijke psyche dit nauwelijks kan handelen. Daarom moeten mensen zich nu voorbereiden door "zichzelf te worden" en hun innerlijke kracht te herstellen.

Martijn besluit dat hij bewust heeft gekozen om in deze wereld te blijven uit liefde voor de mensheid en de natuur, om samen de **community van oorsprong** weer operationeel te maken en de verstoring van de huidige tijdlijn te beëindigen.

Full Transcript:

Interview Martijn van Staveren en Johan de Herder

-Natuurlijk Vertrouwen-

23 juni 2026

Johan: Zo, zwaar geschud zwaar geschud.

Martijn: Zit echt lekker hè.

Senne: Ziet er goed uit.

Johan: Zo even kijken. Volgens mij eh heb ik alles. Ik heb alles.

Martijn: Nou man zo nou lekker stoeltje hè. Ja.

Johan: nieuw?

Martijn: Nee lag bij de vuilstort in een container.

Johan: Oh niet verkeerd. Vier stuks?

Martijn: Ja ja, eerste verpakkingen al.

Johan: Goh, ja nou daar zitten we dan.

Martijn: Ja heerlijk in de natuur ja een mooie zomerse dag.

Johan: Ja, het voelt alsof we aan het begin staan van een hele mooie reis.

Martijn: Ja.

Johan: En het voelt ook van jeetje mina van wat een reis hebben we al gehad.

Martijn: Absoluut ja. Ja dat is zeker waar dat ervaar ik zelf ook. Er is veel gebeurd. En gebeurt veel.

Johan: Ja nou zeg dat wel ja.

Martijn: En ook heel veel rust, heel veel mooie momenten van niets doen waar je dan in bewust wordt van die reis die je hebt afgelegd. Ja het was een lange wandeling naar dit moment. Nou blij dat we hier zijn.

Johan: Zeker blij dat we hier zijn. Ja het is een beetje nieuw voor mij om op deze stoel te zitten. Meestal zit ik op die stoel, waar Senne nu zit en nu zit ik hier.

Martijn: Ja ook fijn. Ik vind het veel heel fijn om met zijn twee hier te zitten in dit moment. Heel erg vastgelegde moment. Ja, ik heb er erg naar uitgekeken om gewoon lekker samen met elkaar en met zijn drieën en met de mensen die naar deze opname kijken om ons te verbinden. Ja en te kijken wat die verbinding kan zijn vanuit ons allemaal natuurlijk. Ja, dus ik vind het ook fijn dat jij hier naast mij zit. Ja, dank je Johan.

Johan: Ja dankjewel voor de uitnodiging. Ja en het vertrouwen.

Martijn: Ja het vertrouwen is er altijd. Ja, ik heb geen moeite met vertrouwen.

Johan: Nee

Natuurlijk Vertrouwen en ontspanning

Martijn:

Ik zie dat het vertrouwen in deze wereld gewoon één van de grootste ondermijnende krachten is om samen met elkaar tot iets te komen. Altijd de gedachte of iets goed genoeg is, of het er wel toe doet of je het goed doet, of het zin heeft hè... die kunnen gewoon weg.

Johan: Ja dat is ook wel wat ik heel erg van jou herinner inderdaad. Ik heb heel veel bewondering voor het vertrouwen wat je uitstraalt hè. En we kennen elkaar natuurlijk al een tijdje we hebben veel samengewerkt en ook hè hoeveel tegenslagen er zijn geweest hè. En hoe lang we eigenlijk ook al naar dit moment hebben toegewerkt daar zijn we al behoorlijk wat jaartjes mee bezig.

Martijn: Zeker

Johan: en om dan vanuit jou dat vertrouwen **te voelen dat dingen soms ook in een vertraging mogen omdat het uiteindelijk naar dat perfecte moment leidt.**

Martijn: Ja

Johan: En dan het **vertrouwen hebben in dat perfecte moment wat gaat komen vanuit de ontspanning.**

Martijn: Ja het is ook wel iets waar je als mens ook wel bewust van denk ik moet

blijven elke dag dat elke vorm van druk uitoefenen en in plaats van rust heel veel stress en eigenlijk ook mislukking oproept. En ja dat heb ik in mijn leven heb ik dat, ja draag het niet bij me ik heb het wel ik ken het wel ik heb het natuurlijk ook meegemaakt, maar ik heb het gewoon los moeten laten omdat de spontaniteit, het moment van waarin je met elkaar verkeert, is maar eenmalig. En dat eenmalige moment van rust ja, daar zit ook alles in verpakt. Want je kunt wel bedenken waar je het met elkaar over wilt hebben, je kunt wel bedenken waar je naartoe wilt gaan in de wereld om iets moois te zijn of te ontvangen hè, maar alles wat je bedenkt valt eigenlijk tegen. Dus het willen boeken van een vakantie met een gevoel en een gedachte dat je daarheen moet om daar te ontspannen leidt meestal tot een teleurstelling of althans het wordt niet datgene wat je aan de binnenkant al hebt gevoeld wat het moet zijn. Dus dat vertrouwen dat ja ik voel gewoon dat dat natuurlijk de enige manier is om er te zijn.

Johan: Ja voor mij voelt dat ook zo. Ik heb best wel wat ervaring met reizen en nooit heel veel gepland. Soms helemaal niks en op vertrouwen gegaan en dat zeg ik misschien heel luchtig maar dat was niet altijd. Vertrouwen voor mij was niet altijd dat het makkelijk was. Het vraagt ook moed en ik vond het heel vaak doodeng. En soms kwam ik in een situatie ja had ik eigenlijk gewoon geen keus om maar gewoon door te gaan. En dat gevoel te volgen en terugkijkend heeft dat altijd geleid naar iets wat ik niet had durven dromen wat ik me gewoon niet had kunnen voorstellen. En ik heb gemerkt dat hoe vaak je dat meemaakt dan groeit dat vertrouwen. Maar wat ik ook heb gemerkt is dat het toch, bij mezelf althans, ik voel toch heel vaak nog wel een stukje angst van: wat als het nu dan niet? Wat als het dan nu toch verkeerd gaat?

Martijn: Ja, dan is dat fantastisch dat het misgaat hè.

Johan: Ja nou ja, dat dus voor mezelf op een gegeven moment ook besloten van: ja oké, ja dan gaat het mis. Maar wat is wat is misgaan hè? Wat is uiteindelijk... wat betekent dat eigenlijk wanneer...dat het is een concept. Op een gegeven moment heb ik zelf bedacht van ja oké wat kan er nu fout gaan? Stel ik neem de verkeerde afslag en het leidt naar dat ik misschien geen huizen meer heb of geen geld meer heb of geen eten meer heb en dan ja dan sterf ik. Maar is dat een probleem?

Martijn: Je moet wel gewoon zo ver durven kijken en voelen natuurlijk. Kijk voor mij bestaat alles uit twee verschillende gebeurtenissen. Eigenlijk dus dat is het laat ik zeggen:

1. Het persoonlijke proces wat je hier op de aarde leeft. Dus je eigen reis die je maakt je loopt door het leven heen en er gebeuren van allerlei dingen. Moeilijke dingen, treurige dingen, blije dingen gebeuren, hele grootse, diepgaande, onthullende activiteiten, in je leven. Dus er zit wel een bepaalde lijn in een bepaalde opbouw lijkt het wel te zijn het lijkt alsof het alsof we iets aan het leren zijn hè. Dus in die zin ja is vertrouwen in het leven eigenlijk een hele grote uitdaging.

2. Maar aan de andere kant is er ook zoiets van dat het daar niet per se over gaat

dus ook maar net van welk deel van jezelf word je tussen aanhalingstekens lid? Wat vind je belangrijker en ik denk dat ieder mens op de een of andere manier ook wel in zichzelf voelt van ik ken dit allemaal eigenlijk al alles wat ik aan het doen ben, heb ik al eerder meegemaakt. Het is eigenlijk al bekend -maar het even in mijn taal- het gegeven dat ik het niet meer weet maakt dat het nu nieuw lijkt en het misschien wel heel belangrijk is om dat te doen, om ervan te leren, terwijl ik aan de binnenkant weet dat ik dit al in me draag. Dus het zijn eigenlijk twee verschillende lijnen die door elkaar heen lopen.

Johan: dus eigenlijk zeg je van dit is allemaal al gebeurd.

Martijn: ja in ieder geval de ervaringen zitten al in ons want je kunt niet leren te genieten van het leven. Dat dat weet je al. Je kunt ook niet leren boos te worden om iets.

Je kunt ook niet leren onderscheid te maken tussen iets wat goed is en iets wat niet goed is. Dat zit in jezelf. Dus die ervaringen zijn we al. Dus de vraag komt dan van: komen wij dan hier nog iets doen op het gebied van nou ja dat dat je vertrouwen nodig hebt?

Johan: Ja ja, dus dat vertrouwen dat zit in essentie zit dat al in je.

Martijn: Ja, of is er dus nog een groter plan? Een masterplan waarin we aanwezig zijn met elkaar? Dat is natuurlijk gewoon iets wat iedereen wil herkent op de een of andere manier en dat maakt dat ja dat ook het woord vertrouwen gewoon heel erg dubbel gelaagd kan zijn.

Wij kennen elkaar nou jaren we zijn jaren geleden met elkaar in contact gekomen ik met jou en heel blij mee ben. En ook met andere mensen die toen ook in het team zaten van de opnames die dat destijds hebben gemaakt. Ik heb altijd gevoeld van: we gaan samen iets doen. Er is iets wat er al is wat we niet hoeven op te bouwen. Het lijkt dan ook net alsof we het hebben moeten opbouwen maar eigenlijk is het niet op te bouwen. We zetten het neer. Je doet iets en dat geldt voor iedereen. Je komt iemand tegen en op het moment dat je denkt dat je iets moet gaan opbouwen dan moet je het ook gaan opbouwen totdat het blijkt dat het helemaal niet nodig is en dat je het gewoon in één keer kunt neerzetten.

Johan: Eigenlijk opbouwperiode is eigenlijk een soort van kennismaking met elkaar.

Martijn: Ja en ik denk dat dáár inderdaad dat stuk vertrouwen heel belangrijk is. Dat je wel beseft van: nou wat er ook gebeurt, ook als je tegen elkaar uitgespeeld wordt in het leven. Daar ga ik dwars doorheen ja want het gaat om iets groters.

Johan: Ja precies.

Martijn: ja dat zijn natuurlijk hele interessante dingen. Maar ik ben ook heel blij dat we hier zijn ja en vol vertrouwen erin. Dat ja waar we het met elkaar over kunnen hebben, waar we het over kunnen delen. Dat dat iets gemeenschappelijks is. Voor eigenlijk iedereen. Ja ik ben heel blij Johan.

Johan: Ja ik voel hetzelfde en het voelt heel vertrouwd.

Johan: Ja, nou wat ik ook heel erg bijzonder vind is, dat hè, dat hebben wij natuurlijk net met zijn drieën hier mogen beleven, dat we hier komen aanlopen in een prachtige omgeving. Hele mooie natuur met allemaal kleuren soorten. Alle soorten kleuren gras en bomen. Dat het binnenkomen lopen ook met elkaar zoiets, is zoiets gewoons. Zo van: we weten allemaal hoe we de natuur in komen lopen.

Als een als een boom schuif je tussen de andere bomen door. Je vindt allemaal je eigen plek. De één doet dit, de ander doet dat, het voelt allemaal als heel oud. Het is allemaal gereed. En ik heb ook het gevoel dat dat ook is waarom we in het leven elkaar allemaal tegenkomen om datgene wat we al gereed hebben in ons, om dat ook operationeel te maken. En niet in een herhaling te gaan. Ga ik even vanuit mij dat zo zeggen... niet in een herhaling te gaan, met z'n allen hè! Niet in een herhaling te gaan wat al tientallen jarenlang, honderden jaren lang, duizenden jaren lang, eigenlijk al door andere mensen is gedaan.

Want anders wordt het een soort on road show en ik denk dat we allemaal doorhebben dat we op een punt zijn gekomen dat er echt een soort doorbraak of een echte zet nodig is, een echte set nodig is om ergens anders te komen met ons bewustzijn. Waardoor deze werkelijkheid waarin wij zitten met alle problematieken en uitdagingen van dien, dat deze werkelijkheid naar een ander trillingswaarde wordt gebracht, waar andere scenario's mogelijk zijn.

En dat is natuurlijk iets waar je met elkaar op een gegeven moment over moet gaan delen en praten. Maar wel vanuit blijdschap. Want er is natuurlijk heel veel verdriet in de wereld. Het is een hele moeilijke tijd. Eigenlijk is het gewoon een hele moeilijke tijd:

- Mensen kunnen hun rekeningen niet betalen. In heel Nederland en buiten niet.
- Mensen hebben gezondheidsproblemen psychisch of fysiek.
- Er zijn zorgen over het welzijn van andere mensen, van de natuur, van de dieren.
- De machten die er zijn in de wereld.

Dus het is wel een hele pittige tijd hè. Je moet echt wel de blijdschap in je leven willen toelaten om ook goed te kunnen kijken. Ik denk dat dat ook precies het balanspunt is waar we onszelf naartoe moeten brengen. Over moeilijke kwesties durven uitwisselen.

- Ons hoofd en ons hart daarvoor openen.
- Niet bang zijn voor de moeilijke dingen die er zijn.
- Niet bang worden
- Maar vanuit je eigen blijdschap te werken

Dat is wat jij ook doet. Jij doet dit omdat je blij wordt en bent van opnames maken,

creatief bezig zijn. En ik doe dat ook op mijn manier. Ik denk dat als iedereen met de voeten op de grond staat waar je moet staan, en dat vraagt grote herziening, dat we over hele moeilijke dingen kunnen spreken. Omdat we gewoon staan. We zijn blij. We voelen we doen ertoe. Het gaat ergens over. Ja dat is een beetje mijn deeltje daarin: mensen verbinden. Ook in de moeilijke aspecten. Maar juist ook heel erg het leven ook vieren met elkaar. Dat dat niet ondergeschikte raakt.

Johan: Nee dat is zeker een hele belangrijke en ja het is, wat ik heel inspirerend vind bijvoorbeeld als ik naar de natuur kijk, die is super hardnekkig. En wij zijn ook onderdeel van diezelfde natuur en als een als een bijvoorbeeld een boom beschadigd raakt, dan tot op het punt zeg maar dat hij dat de boom bijna helemaal weg is, komt hij toch weer terug en vaak nog veel sterker dan daarvoor. En ik denk dat dat ook hè met ons zo kan zijn. Dat op het moment dat wij het gevoel hebben dat we niet meer verder kunnen of misschien een punt bereiken hè, waarin we voelen dat dat het ja verloren is, dat we ook daarin de kracht vinden om nog weer sterker terug te komen. Ook collectief als mensheid.

Martijn: Ja dat is ook de beweging die je ziet hè.

Kijk, wat ik wel een beetje jammer vind, want ik snap wel dat het er allemaal is, is dat de complotten die er allemaal zijn hè en er kan een hoop van waar zijn hè, hoewel de meeste mensen die in complotten geloven eigenlijk toet nog blazen weten of het waar is, maar het gewoon geloven. Dat de complotten zo, dat vind ik dus jammer, dat er zoveel complotten zijn die dat in de weg gaan staan dat we een onderdeel zijn van de natuur en dat wij als mensen gewoon van vlees en bloed met een groot geestelijk vermogen, dat een onderdeel als onderdeel van die natuur ook een beweging maken die ook hè: this makes sense. Het heeft een bepaalde betekenis.

Omdat ook in de natuur zie je dat terug zoals jij dat ziet, zegt hè. Dus dat is een hardnekkigheid.

Johan: Ja het is soms misschien zelfs nodig hè, dat je dus hè heb wat je dus ook in de natuur ziet inderdaad, dat een storm bijvoorbeeld is nodig voor een boom om sterker te worden hè. Als een boom niet uitgedaagd wordt in de wind dan zal die ja op een gegeven moment als hij als hij heel groot gegroeid is en nooit te maken gehad met wind, dan is waarschijnlijk een heel fragiel boompje die snel omvalt. En ja dus in die zin zou je kunnen zeggen dat dat wij onderdrukt worden, dat we dat ook in ons voordeel kunnen zien.

Martijn: zeker en daarom moet je ook denk ik elke onderdrukking goed onderzoeken voordat je dat direct een reden geeft buiten jezelf. Maar ook gewoon kijken van wat je daaruit kunt halen. Wat je daarmee kunt doen. We hadden het gisteren al eventjes over en vanochtend ook hè over, dat er zoveel **minder mensen worden geboren op de aarde hè. Dat je zou kunnen zeggen dat het de aanwas van het bos van het mensenbos terugneemt. Ja, dan even in beeldspraak.**

Dat is een interessant iets. Als we daarnaar kijken zonder dat we in complotten geloven, niet in de vaccinatieprogramma's duiken en wat er allemaal geschreven en gezegd wordt, maar in de natuurtaal te bekijken. Dat je kunt zeggen: "Hé, het mensenbos lijkt enigszins minder in opkomst te zijn.

Ik zou dat kunnen rechtvaardigen met mijn bewustzijn door te zeggen, dat we op dit moment een parasiterende bos-unit zijn die heel veel andere elementen van de natuur overwoekeren in ons gedrag, in doen. Het is maar welke kant je uit wilt gaan en waar ook ons verantwoordelijkheid ligt als geestelijke wezens nu als mensen van de aarde.

Dus dat vind ik wel jammer van complotten aan de andere kant moeten we ons ook wel realiseren dat er ook krachten zijn zoals die parasieten. Net zoals we ons gedragen als parasiterende bomen. Dat andere natuurelementen, ja, vervuilen en het zeker niet makkelijk maken.

Waar komt dan dat gedrag vandaan wat er in ons zit dat we ons zo gedragen want we zijn van oorsprong zijn we hele mooie wezens hele mooie mensen allemaal. We houden van het leven, van blijdschap, elkaar verzorgen als je ziet dat het een ander niet goed gaat. Dus de eerste response in ons gevoel, is voor de ander er te zijn. Wat gaat er altijd tussen staan: hebzucht, twijfel angst hè.

Wat is dat?

Is dat een psychologisch verschijnsel?

Nou ja, dat is waar ik het over heb: er is wat anders aan de hand. En waar heel veel mensen het over hebben. Er is wat anders met ons aan de hand. Er speelt iets anders door ons heen, wat niet per se een leerproces is, maar waar we wel een keer mee af kunnen rekenen op een goede manier.

Johan: Meer een verstoring...

Zelfreflectie toepassen

Martijn: Een enorme verstoring ja. En er zijn mensen die geven daar de demiurg de schuld van. Of andere mensen die in boeken geloven, maar dan kan je naar buiten wijzen maar je moet gewoon kijken van: wat is dan dat stuk in mij, wat kennelijk verkreukeld is geraakt hè? Dus ik stel het me altijd maar eventjes een beeldspraak voor er is een complete harmonieuze frequentie, trilling, een muziekstuk wat helemaal in harmonie is, en daar zit een valse nood doorheen er is -ik noem het eventjes zo- het lijkt op ons geschoten te zijn op de mensheid. Waardoor wij niet meer in heelheid vibreren. Dus niet meer volledig kunnen voelen en die stukken waar we niet volledig in vibreren, daar zijn we instabiel in en dat kunnen we terugzien in ons gedrag.

Dus je moet een enorm stuk zelfreflectie durven toepassen. En dat is niet

zoeder dat we het uit boeken moeten halen of dat we het in een vorm moeten zetten. Je moet eigenlijk heel erg eerlijk naar jezelf zijn. Voor de spiegel gaan staan en jezelf afvragen:

- Waar in mij ben ik uit balans?
- Waar heb ik hebzucht?
- Waar ben ik onaardig?
- Waar probeer ik macht te genereren?
- Waar is mijn gedrag niet congruent met wat ik van binnen voel?

Johan: Ja precies

Martijn: En dan kom je dus bij jezelf uit.

Johan: Ja en dat is iets wat we van nature kunnen voelen. We weten eigenlijk van nature wat je net al zei van, het verschil tussen goed en kwaad of goed en fout of hoe je het maar even wil noemen voor de voor de makkelijkheid. Van nature weten we wat het goede is of wat we, wie we in essentie zijn.

Martijn: Ja tuurlijk, dat weet iedereen eigenlijk.

Johan: Ik weet nog dat ik als kind ook vaak die gedachte had, dat ik mezelf aan het observeren was. En dat ik gedrag had waarvan ik wist van dit klopt niet, dit is niet juist gedrag. En ik was me er zelf van bewust dat ik dat gedrag had en dat ik me al afvroeg van waarom gedraag ik me nu op de manier waarin ik eigenlijk voel van dit is niet juist? En ja, daar heb ik heel lang heb ik daar nooit een antwoord op gehad en ook ja toen als kind denk ik ook niet verder iets heel veel mee gedaan. En dan leid je je leven en dan ga je verder. Maar ja ik weet nog dat dat me er toen al, nou ja, dat ik er toen al heel erg van bewust was dat er iets door ons heen liep wat niet van mij was. Wat ik niet kon verklaren vanuit mezelf. Dat ik met verwondering eigenlijk naar mezelf keek en dacht van: "Ja maar waarom?" Het is niet het is niet logisch dat ik dit nu doe. Hele simpele dingetjes: liegen bijvoorbeeld of nou ja, niet dat ik een zo'n crimineeltje was of een boefje, maar ja gewoon kleine dingetjes.

Martijn: dat is heel bijzonder. Als je daar gewoon eens heel op inzoomt hè. Wij allemaal. Als we daarop inzoomen, dan hebben wij dus **een zelf zelfbewustzijn**.

We kunnen ons bewustzijn, dus wie je werkelijk bent, kan zich bewustzijn worden, zijn, over hetgeen wat niet klopt. Maar dat is wereld veranderend. Als je dit uitvergroot en je durft hier echt naar te gaan kijken en je kunt dat naar een groter niveau toe brengen met meerdere mensen dan kun je een enorm trillingsveld van bewustzijn creëren samen, waar in de echte eerlijkheid, openheid en transparantie is, geen oordelen en strijd, maar vaststelling van wat er niet hoort te zijn. En los en weer opnieuw.

Dat is nogal wat. Dat je dat zelf kunt registreren dat je dat voelt als jong jongetje. Wie heeft je dat ooit geleerd?

Johan: Nee niemand, dus dat is dat is me nooit geleerd hier. Wat hierin belangrijk

is denk ik vergevingsgezindheid naar jezelf. Dat je dus ook voor jezelf kan bepalen van: ja er loopt iets door me heen wat niet van mij is en dat je daar met vergeving ook naar kan kijken. Ik merk bij mezelf dat ik ook best wel hard kan zijn voor mezelf. En daar misschien ja, daar vervelend over gaat voelen. En dat je dus eigenlijk met een oordeel naar jezelf, nou ja, daarnaar gaat kijken, waardoor je ook weer in een, ja en eigenlijk in een soort van loop terecht komt.

Martijn: Dan krijg je dus deze wereld.

Johan: Ja en dan ga je hè, dat is dus ook, dan krijg je dus inderdaad dat je een deel van jezelf niet wil zien en dan ga je eigenlijk een deel van jezelf ga je afstoten. En dat is misschien ook dat, nou ja, wat ze noemen, je de je duistere kant of je je negatieve kant. Maar juist dat deel wil weer integreren en heeft eigenlijk juist die vergeving nodig om weer, ja, deel te worden van jezelf.

De versterking en de Alter-persoonlijkheid

Martijn:

En dan heb je dus nodig dat je bewust bent van dat je door een gedrag te hebben of dingen die je zegt die niet kloppen, die niet zijn wie jij bent vanbinnen, dat je door hebt dat als je daarin door blijft handelen en denken dat je daarmee ook een deel van een karakter creëert wie je niet bent. Die macht gaat krijgen en vervolgens ontstaat daar dus ook een toekomst op want dan ga je verder handelen vanuit die persoonlijkheid. En dan creëer je eigenlijk een alter-persoonlijkheid. En dat is eigenlijk wat deze hele wereld dus meemaakt is: dat zeer veel mensen in deze wereld, misschien wel bijna iedereen, of iedereen niet zichzelf is. En dan krijg je een totale verwarring. Dus als je dan de aarde vanuit een andere richting bekijkt, dan zie je dus een wereld, met zeg maar even officieel acht zo'n 8 miljard mensen, die niet zijn wie ze werkelijk zijn. Dus die hebben niet de moeite genomen om te zeggen: "Ho stop, stop, dit wat ik nu zeg klopt niet. " Of dit wat ik nu heb gedacht is niet wie ik ben. Wat ik net heb gedaan is niet wat ik voel, dus dat haal ik weer weg. Dus je krijgt allemaal oorzaken en gevolgen, een totale verstriking van allemaal alterpersoonlijkheden.

En dat zie je dus ook. Mensen zijn niet gelukkig met zichzelf, in hun relaties niet, in hun werk zijn ze niet gelukkig. Alleen in hun diepste fantasieën durven ze nog zichzelf te zijn en dat is eigenlijk de wereld op zijn kop. Er is een tijd geweest toen leefden wij allemaal onze diepste fantasie. En toen was het niet een fantasie. Toen was het ons leven. En daar moeten we het maar eens een keertje met elkaar over hebben. Rustig aan maar wel met volle kracht. En als je op het spoor zit van een alter persoonlijkheid en jezelf iets hebt aangemeten wie je niet bent, dat je bijvoorbeeld directeur bent geworden van een gigantisch grote onderneming en dat je van binnen voelt van: ja maar eigenlijk is dit toch niet mijn aller diepste geluk, want ik zit te fantaseren dat ik iets heel anders doe en de volgende ochtend moet je weer om 7 uur naar je naar het kantoor toe, dat je de moeite neemt om eens goed te luisteren naar jezelf. En die alterpersoonlijkheid die je hebt opgericht, dat je die ook kunt loslaten. Is heel spannend, maar die kun je loslaten.

Johan: Ja, want eigenlijk diep vanbinnen, voelt elk mens dat wel.

Martijn: natuurlijk.

Johan: En dat is pijnlijk ik denk dat daar heel veel verdriet zit. Hoe kan het dan dat velen dan er toch voor kiezen om ja de illusie in stand te houden?

Valse identiteiten

Martijn:

Nou ja, dat zijn natuurlijk de dingen die we allemaal kunnen bedenken.

We zijn allemaal afhankelijk geworden van de elementen die om ons heen draaien. Rndom onze valse persoonlijkheid. Hè, waardoor je geld kunt verdienen en een positie hebt en ook je wijsheid heden waar je voor staat. Jouw waarheid die je naar buiten brengt dat je die niet wilt aanpassen, want als dat in één keer niet waar blijkt te zijn dan besta je als persoon niet meer.

Johan: Nee precies.

Martijn: Maar het heeft ook heel te maken met dat we bang zijn om onszelf te exposen. Bang voor de omgeving hè. Want wat moet je familie wel niet denken. Wat moeten je vrienden wel niet denken als het blijkt dat je jezelf gaat exposen? Als je vertelt dat je eigenlijk in je leven lang in een waan hebt geleefd in een waanvoorstelling dat je het eigenlijk al heel lang weet dat je geen autospuiter wilt zijn. Maar je vader heeft die autospuiterij gestart, ooit opgericht, maar je diepste verlangen is eigenlijk om een kinderboerderij te starten hè. Is dat veilig genoeg om dat te zeggen?

Johan: Nou ja inderdaad. Het is de identiteit die eraan gekoppeld zit. En die identiteit die geeft dan een gevoel van veiligheid maar ook acceptatie.

Martijn: Zeker.

Johan: En ik denk hè dat dat ook één van onze diepste angsten is om verstoten te worden. Want we zijn uiteindelijk community mensen. Kuddedieren. Community mensen, noem het maar En we hebben die behoefte om in verbinding te zijn met elkaar. En ik denk dat we daar ook voor een groot deel onze gelukzaligheid kunnen voelen hè. In relatie tot mekaar. En ja, als dat dan wegvalt, ik denk dat die angst zit erachter hè, op het moment dat je dus afscheid neemt van je identiteit en dus ook hetgeen hè wat jouw verbinding is met de mensen om je heen, ja, dan blijf je voor je gevoel misschien alleen over. En die pijn, ik denk dat die heel groot is. En dat dat ook een, ja, eigenlijk een soort van tralies vormt hè, om ons binnen die kader te houden die we bedacht hebben.

Herstel van Community

Martijn:

Ja en als je eenmaal op het punt kunt komen en durft te komen of bent

gekomen om weer alleen te kunnen zijn, dan ben je eigenlijk weer geschikt voor de community. Want mensen die heel goed alleen kunnen zijn. Dat zijn de mensen die niet andere mensen nodig hebben om er te kunnen zijn om je goed te kunnen voelen. En die mensen die komen bij elkaar en die zijn de oorspronkelijke community van de mensen. Dat is eigenlijk heel interessant. Andersom gezegd zie je dat mensen heel erg veel andere mensen nodig hebben omdat ze niet zichzelf zijn. Dus ze halen constant de gevoelens bij andere mensen op in zichzelf om er te kunnen zijn. Maar wees maar gewoon jezelf want dan heb je ineens eigenlijk ook helemaal geen vrienden meer nodig op een manier zoals je ooit dacht dat vrienden belangrijk voor je zijn.

Johan: Ja dan en dan kun je ook pas echt in contact komen met elkaar. Eerst contact met jezelf.

Martijn: Ja en dan heb je ook wereldvriendschap Want dan is het niet meer van: dat zijn mijn vrienden, maar iedereen zijn jouw vrienden En dan heb je ook geen afhankelijkheid naar elkaar.

Geen dogma | geen geloof, geen spirituele modellen, geen geroes en sekteleiders.

Martijn:

Precies en dan komen we op een plek waar we ooit al zijn geweest. Wat in verval is geraakt. En het stukje wat ik daarin bijdraag, dus een puzzelstukje, is om mensen te laten herinneren via een bepaalde manier, manieren, dat is niet de manier, maar manieren, dat alle kennis er al is. En dat er iets is gebeurd en dat we de wetgeving van hoe we denken en hoe dingen zich hier manifesteren of hoe dingen hier worden geblokkeerd, dat we die nieuw leven kunnen inblazen. Dat is allemaal bewustzijn gebaseerd. Op denkkraft uit de mens zelf, eigen denkkraft.

Niet geloof, geen spirituele modellen, geen geroes en sekteleiders. En al dat soort nonsens. Maar we moeten elkaar wel kunnen aanspreken en informatie naar elkaar toe geven van: weet jij wel hoe krachtig je eigen denkvermogen is? Heb je je eigen denkvermogen vanuit jezelf? Vanuit je eigen vermogen van voelen? Heb je die wel eens naar voren gehaald? Dat is gewoon bijna een verpletterende vraag. Want dan kom je er gewoon achter dat dát, dat je het wel weet, maar dat je het als mens bijna niet eens durft te processen.

En dat is eigenlijk wat community mensen hier komen doen.

We komen de community van oorsprong herstellen.

Dat heeft dus helemaal niets te maken met geloof. Het heeft te maken met een gezond stel hersens die aangesloten zitten op je gevoelskracht binnenin, waar je alle kennis al ligt en dat je gaat luisteren, samen met elkaar, naar de trillingen in de wereld die in jouzelf aanwezig zijn en als netwerk samen weer bij elkaar komt. En prachtige projecten die al in het veld liggen weer opnieuw initieert. Waardoor de hele informatie, want het

is eigenlijk een draaggolf van informatie, maar de informatie die in deze draaggolf zit die we nu zien, tot einde wordt gebracht. Dat noemen we de demping van de oude tijd en de wederopstanding van het licht van wie we werkelijk zijn. Dat is gewoon een fysieke wereld. Ja dat is fantastisch, maar dat vraagt wel heel veel eerlijkheid. Eigenlijk alleen maar eerlijkheid en kwetsbaarheid en er is geen houden meer aan. De mensen die zich nu nog niet op welke manier wenden tot zichzelf, die krijgen stevige eh clashes in zichzelf links of rechtsom en dat is niet als een negatief iets dat is iets positiefs. We wassen ons eigenlijk, ja, we worden de oren gewassen door onszelf. En dat is ook wat we dan kwantumfysica noemen in de wetenschap. En kwantummechanica. Er is iets aan de hand met ons bewustzijn dat maakt of iets zo wel of niet is. Wat wel of niet belangrijk is. En dat is zoiets interessants. Maar ja, dan kun je allemaal naar die kennis toe stappen, maar we zullen toch ook eerst hier op de aarde moeten zijn. En ik ben hartstikke blij dat ik hier ben. Ik vind het fantastisch. Niet makkelijk.

Johan: zeker niet.

Martijn: maar ook niet moeilijk.

Johan: inderdaad het is ja, er zijn, ik ken hele moeilijke momenten ook in mijn leven, hele mooie momenten ken ik in mijn leven.

Martijn: zijn vaak ook de moeilijke momenten meestal achteraf.

Johan: Ja, nou ja, dat is vaak wel. En laatst zei je nog een keer iets van hè, soms dan omschrijf jij de wereld hè, de oorspronkelijke wereld waar je vandaan komt, waar wij vandaan komen en nou ja als je dat dan hoort als je dat dan voelt van ja van wauw oké dat dat is dat is waar je wil zijn hè. Dat is dé plek hè en dan in contrast met deze plek, dat staat er nogal haaks op en jij vertelde laatste keer van dat er een moment was in je leven dat je dus bijna zou sterven. Wetend dat je weer naar huis gaat maar toch heel veel verdriet voelde om deze plek te verlaten. Dat je toch het gevoel had van: nee, want hier moet ik, hier wil ik zijn. En die, ja dat heeft mij heel veel, heel erg, geraakt zeg maar. Dat dat, die verbinding zeg maar, die je daarin voelt met de aarde en wat dat dan, waarom voelde dat zo voor jou? En daar ben ik heel benieuwd naar.

Reïncarnatie bestaat niet. De Aarde is geen leerplek voor een leerproces.

Martijn:

Ja dat is enorm hè. Ja nou, ja ik moet eerst even zeggen ik ben iemand die helemaal niet, ik weet ook dat het niet bestaat, maar dat het wel wordt geloofd, **er bestaat niet zoiets als reïncarnatie of hier naartoe komen in deze wereld.** Dus dat voor de mensen die het nog misschien nog nooit eerder hebben gehoord van het stukje wat ik daarin in vertel.

Er is niet zoiets als incarnatie en er komen ook geen mensen uit andere werelden hier naartoe om geboren te worden in dit lichaam. Er is iets

anders aan de hand en deze werkelijkheid waarin wij nu leven, is een op zeer hoogwaardige, technologische, eigenlijk supertechnologie, gebaseerde realiteit. Dus organisch, maar het is allemaal technologie.

Dus in die zin eventjes te zeggen hoe dan wat het dan wel allemaal is, daar zal ik verder nu niet zoveel op ingaan, want dat is denk ik niet waarom we hier nu zitten. Althans zo lijkt het nu op dit moment voor mij. Maar het zijn transfiguraties. Het is eigenlijk net als dat je in een radiozender, dat je draait aan de oude knop en dat je naar een iets andere frequentie gaat en fffft... en dan zit je in een andere uitzending En in feite is dit hele informatieveld wat wij hier zien als een feit als een fysieke wereld, is eigenlijk een zender, een op trilling gebaseerde... het is een totaal technologisch trilling gebaseerde realiteit. En daar kan aan gedraaid worden en zo kun je verschuiven van de een andere realiteit. Er is geen sprake van dat je overlijdt of dat je een ander lichaam aanneemt. Je verschuift naar een andere realiteit. Dat is even waar ik het over heb. Nou deze realiteit waarin wij nu zitten, is een realiteit die voortgekomen is uit een ontstemming van een andere wereld, van een andere radiozender. Er was een andere wereld die is ontstemd geraakt waardoor de uiting van die wereld zich heeft weten aan te passen naar de fysieke vorm wat we hier nu zien. Dat lijkt soms hokuspokus. Maar als je in de intermoleculaire ruimte zou kijken zou je kunnen zien dat daar waar materie uit ontstaat, wij noemen dat hier dan in het grofste niveau de moleculen, maar daar waar materie uit ontstaat, dat die informatie daarachter verschuift naar een andere taal, waardoor de informatie wat materie is, ook verschuift naar een andere uiterlijkheid. Dus voor mij is deze wereld, is de oorspronkelijke wereld. Het is een ontstemming van de oorsprong.

Johan: En wij kunnen dan ook dus weer die stemming naar de oorsprong brengen.

Martijn: Juist. Juist en dat kan.

Johan: Maar is dat dan ook een technologisch iets?

Martijn: De ontstoring vindt plaats als wij ons ten volste als mensen zonder geloof en wat dan ook, geen spiritualiteit, heel basic, echt als mensen, dus heb je een goal een doel om te realiseren wil je een mooi project neerzetten of een mooi bedrijf ten gunste van de wereld dat je dat ook neerzet om zelf gelukkig van te zijn, maar ook om het weg te geven. Dus niet om je te verrijken en boven ander te stellen. En wat we dus doen is, en dat is ook mijn antwoord op jouw vraag mijn reactie erop is: ik hou zo van deze wereld, ik gek op deze wereld omdat deze wereld ook de oorspronkelijke wereld is en deze wereld ook echt -en dat weten we allemaal- deze wereld kan veel beter en mooier zijn, voortdurend, maar ook in die korte momenten die we allemaal hebben meegemaakt. Dat je weet van nu klopt alles. Dit is een moment dat alles klopt. De muziek die wordt gedraaid op het terras klopt. De mensen die mij eten komen brengen die kloppen. De mensen die naast me zitten zijn schatten van mensen. De gesprekken die ze voeren zijn helemaal overeenkomstig met mijn gevoel. En zelfs de auto die geparkeerd wordt is precies de auto die mijn opa nog in zijn laatste jaren van zijn leven heeft gehad. En wat

een schat van een man. Mijn opa die zijn auto hier nu neerzet. Weet je het klopt alles, dus het zijn hele grote tekenen aan de wand en het zijn geen toevalligheden, van dat dit veld verzorging nodig heeft, het kan reageren. Ik hou zo van deze wereld omdat ik samen met jou en de mensen thuis en over de hele aarde samen het aller diepste, puurste, echte mens zijn, terug kom brengen. Waardoor deze wereld uit de verstoring vloeit en de wetgeving van oorsprong weer terugkeert.

Johan: heeft dat dan ook op effect op die andere wereld waar de verstoring vandaan komt?

Martijn: Ja en nee nou dat hangt helemaal van de plek af. Maar op deze wereld is het niet van toepassing. Want hier zien we het lijden. Hier zien we de moeilijkheden. Hier zien we de mensen die verdriet hebben en mensen die geen eten en geen drinken hebben. Wat verschrikkelijk ernstig is waar heel veel vanuit spirituele modellen heel makkelijk over wordt gedaan. Ik begrijp dat ook wel maar wat ik een heel heftige... dat vind ik dan persoonlijk heel heftig hè, verdriet om verlies van mensen en dieren of een boom die je lief is die omgezaagd wordt waar je helemaal kapot van kunt zijn. Dat die betekenis van die grote vriend, die boom, weg is. Je vader, je moeder, of je broer, je zus, die is overleden. Je kind dat bij een verkeersongeluk om het leven is gekomen. Je hond die je moet missen. Het levende veld dat is dat is het grote mysterie wat dan helemaal geen mysterie is, maar wat we dus kunnen openleggen. Iets wat beweegt wat leeft het grassprietje, de wind, de kat die beweegt, je lieve mama die beweegt en ineens is er een moment, dan is het een vereeuwigd moment en dat beweegt nooit meer. En op dat moment start het verval en valt datgene uit elkaar terug in de aarde.

Johan: En dat is niet zoals het in de oorspronkelijke wereld is?

De Aarde als vastgelopen project

Martijn:

Nee, hier gebeurt het gewoon. Hier is het een onderdeel van een systeem geworden. Het is systemisch, er zitten bepaalde biologische wetgevingen aan, logische verklaringen, medische verklaringen, natuurkundige verklaringen hè, maar de impact die het op ons heeft is dermate heftig en diepgaand dat we daar juist naar moeten kijken. Want de emoties die erbij worden opgeroepen zijn niet alleen maar verwerking en shock. Maar de emoties die erbij worden opgeroepen bij het verlies van iemand of iets, de emotie die van binnenuit opstaat is echt een levenskracht die tot leven wordt gewekt. En dat is het interessante van deze wereld en daarom ben ik zo blij dat ik hier ben en niet weg. Omdat ik heel erg -ja ik zoek even naar de juiste woorden- ik geniet ontzettend van de bijdrage en de aanwezigheid hier te zijn om grote thema's samen opnieuw te bekijken en geestelijk en met ons denken te openen. En de impact van deze realiteit, dus de trilling van deze realiteit, in contact te laten komen met jouw bewustzijn, met mijn bewustzijn, met het bewustzijn van de mensen thuis, zónder geloof, dus volledig schoon. En daarbij de werkelijkheid naar een ander niveau te brengen. Het is namelijk een project. We zitten midden in een project. In een vastgelopen project vast. En het spel wordt zo gespeeld dat het lijkt alsof het een leerproces is, maar

dat is het niet, het is een vastgelopen project. En als je je daar bewust van wordt en je wordt ook bewust van jezelf, dan word je nog groter bewust van waar je toe in staat bent. En dan in één keer knapt het veld open van waar je ooit in hebt gezeten en dan voel je waarschijnlijk -ik zeg het even op mijn manier- ja ik moet hier zijn. Ja, ik moet hier zijn.

En ik weet hoe groot de ontmoedigen kunnen zijn. Ik heb ze ook allemaal op mijn op mijn Netvlies gehad. Ik weet dat er ontzettend veel mensen zijn die waarschijnlijk ook die nu kijken, die denken misschien wel van -ik vul het even in hè- van Martijn ik ben al 30 40 jaar bezig met projecten en het heeft geen zin, want mensen gaan het niet snappen. Dan zeg ik nu tegen jou: "*Nou die mensen snappen het niet, maar je bent dan nog niet op het spoor gekomen van hoe het komt dat je denkt dat die mensen het niet snappen, in plaats van waarom die mensen hun gedrag nog niet is veranderd op jouw beeldscherm.*" Dus er zit een diepere laag onder en dat daar hou ik zo van om daar samen naar te kijken. Want er ontbreekt gewoon nog het een en ander in ons allemaal. En daar mogen we best wel eens over praten.

Maar het moment dat ik dus bijna wegging, dus dat deze werkelijkheid, noemen we dan hier doodgaan, dat deze werkelijkheid decodeerde naar een andere wereld, toen voelde ik heel duidelijk, ik weet dat ook, maar ik kon het ook helemaal voelen van: nee ik blijf hier! Hier ligt mijn werk. Hier ligt mijn liefde. Hier ligt mijn liefde mijn vriendschap met jou. Met iedereen. Met alle mensen. Met de dieren. Hier ligt het, **ik ga niet eerder weg -het is geen prestige hè, het is alleen gevoelens wat ik uit- ik ga niet eerder weg dan dat we samen met elkaar de community van wie we ooit zijn geweest en alle volkeren van de aarde, dat we dat met elkaar hebben hersteld. En dat betekent niet dat het over de hele aarde hersteld moet zijn.**

Maar het gaat om het netwerk wat hersteld wordt.

Johan: Zodat die golfbeweging kan ontstaan.

Martijn: Ja en niet dat we afketsen op spirituele verschillen en religieuze geloofsovertuiging en culturele onderscheid. Maar dat we aansluiten op de diepste kracht van wie we echt zijn: de schoonheid, de uniekheid, en dat bewustzijn moet weer bij elkaar zien te komen in respect, in vriendschap, en dan is dat een soort activatieveld waardoor de trilling die is verdwenen, de kennis die verdwenen is, weer aanspringt. En het kan alleen als mensen zich weer met elkaar verbinden.

En niet door te gaan geloven wat er in een boek staat. Hoe mooi het ook is. Ook niet geloven wat ik vertel. Je moet geloof hebben in wat je zelf voelt. En daar moet je voor gaan.

Johan ja dat is heel mooi en heel eng.

Martijn: Dat is heel eng.

Johan: En dan komen we weer bij dat stukje vertrouwen.

Martijn: Ja zeker.

Johan: En dat gevoel van vertrouwen. Want eigenlijk dat gevoel hebben we eigenlijk zo lang in onszelf genegeerd, onbelangrijk gemaakt, aan de kant geschoven, en daar een heel imperium omheen gebouwd als het ware en dan toch weer teruggaan naar dat gevoel, dat vraagt wel iets. Dat vraagt moed. Maar ik denk dat ook hè, dat is heel mooi. Want je noemde net al van dat de community met elkaar hè, dat we dat met elkaar doen hè, dat we dat ook in elkaar herkennen. Want op het moment dat we dan die krachten bij elkaar brengen dan is één en één is ook niet twee. Minuut 42.45 Maar misschien wel 10, misschien wel 100.

Martijn: Ik denk ook dat we moeten gaan beseffen, gewoon door middel van een eenvoudige voorstelling en misschien een beetje fantasie. Wat is nu eigenlijk een gesprek? Wat is nou eigenlijk een verbinding? Wij praten nu met elkaar. Mensen thuis praten met elkaar. Maar wat is nou eigenlijk verbinding? Want alles wat we zeggen en wat we denken en wat we voelen, dat is een uiting van dat zijn frequenties zijn trillingen. Als je elkaar kunt begrijpen op een bepaalde manier, je hoeft het niet eens te zijn met elkaar, maar als je elkaar kunt ontvangen, dan gaan die verschillende frequenties gaan met elkaar communiceren. Je vloeit in elkaar. Dus je wordt ook een groter veld samen wat een congruentie geeft.

Johan: Ja, inderdaad en wanneer je elkaar daar kan ontmoeten, in dat gevoel dan klikt het ook. Maar dan is er ook dan is er ook niks om eens over te zijn. Want in principe is daar ook helemaal geen gesprek of geen discussie of geen helemaal niks. Er is gewoon een instant verbinding en daarin voel je beide ja en vanuit die energie hoef je het ook nergens over eens te worden. En dan kun je vanuit beide, vanuit die energie, je ding doen als het ware, de beweging maken waarin je elkaar versterkt. Waarin je ook weer andere mensen eigenlijk meeneemt of aansteekt.

De komende onthulling (Exposure)

Martijn:

en dit speelt zich op verschillende niveaus af hè. Dit speelt zich af op het niveau - zeg maar even tussen aanhalingstekens- waar wij met z'n allen staan. Met de voeten op de werkvloer op de aarde. Het lijkt wel alsof je dan zeg maar gewoon de mensen van de aarde die aan het werk zijn, die hun leven leven, dat die dat allemaal als taak op zich hebben. Maar het is natuurlijk ook wel zoals op een ander niveau, lagen, op een ander niveau in de wereld ook zaken worden geexposed, worden onthuld, echt naar buiten wordt gebracht met zelfs feitelijk bewijsmateriaal: film, beeld, tastbaar bewijsmateriaal. Mensen kunnen het zien dat deze wereld een vastgelopen experiment is, gebeurd is, als dat allemaal naar buiten gaat komen en het is dus naar buiten aan het komen. Dat betekent dus dat iedereen die die dit heel moeilijk vindt waar wij het nu over hebben, of je moet vertrouwen hebben want het is ook heel eng. Op een ander moment al het ook wordt geexposed, dan is er no way back. Dan is er niet alleen geloof in je achtertuin of op je balkon thuis. Maar dan krijg je het op wereldniveau te zien. We hebben hier allemaal mee te

maken en dan in één keer gaat er iets veranderen. En dat is de tijd waarin we nu zitten. Er gaan dingen naar buiten komen die zo onthullend zijn dat -ik zou zelf zeggen en heel veel mensen zouden mij dat niet in dank afnemen- ik heb zelf in tientallen afgelopen jaren in verschillende organisaties, groepen, bijeenkomsten, ben ik ook geweest. Vooral op het gebied van spiritualiteit. Geloof in buitenaardse en channelings. Daar ben ik ook wezen kijken en luisteren.

Psychische schok

Er werd altijd gezegd van alles wordt geheimgehouden. Wij zijn er echt wel aan toe. Wij zijn er echt aan toe om de waarheid te kennen. Nou, de vraag is of dat ook echt zo is?

Want wat nu als die waarheid die is onder de pet gehouden zo schokkend is, dat de psyché van de mens dat niet eens kan handelen. Ik bedoel, kijk nou even in alle eerlijkheid. Hoe sterk zijn wij als mensen psychisch nou eigenlijk? Er hoeft maar dit te gebeuren en we liggen vaak al dagenlang trillend in bed. Laat staan dat als er een grote onthulling aankomt wat er met deze wereld eigenlijk gebeurd is ooit in andere tijden. Waar wij het restant op dit moment van zijn. Als dat allemaal naar voren komt, dan moet je wel van goede huizen komen. En wij zijn dus bezig op de aarde. Alle mensen, jij, wij, allemaal op eigen manier zijn we ons op een bepaalde manier aan het voorbereiden op onszelf. Op de shock. Op de shock dat je er altijd al bent geweest. Ja.

Dat je het altijd bij het rechte eind hebt gehad over jezelf. Dat je altijd hebt gevoeld hoe het echt in elkaar zit. Wie je bent, hoe je moet zijn en hoe je je moet gedragen en waar het leven overgaat. Dus we zijn ons aan het voorbereiden op onszelf om een veel grotere schok die eraan gaat komen op te vangen. En ons terug te brengen naar waar we ooit al zijn geweest. Dus we moeten het hier doen, maar het helpt ook als het wordt exposed op een ander niveau.

Johan: Maar die shock die gaat er komen zegt jij.

Martijn: Ja. Die komt. Die is zich eigenlijk aan het voltrekken.

Johan:

En dat is niet eh niet eh Trump die eh aankondigt dat buitenaards leven bestaat?

Martijn: Nee, nee, dat is een onderdeelje van een veel groter geheel. En dan krijg je nu gelijk de geprogrammeerde complottheorieën van links is goed en rechts is fout en je bent lid van dit of dat of je gelooft zus ofzo. Je moet helemaal niks geloven. Je moet alleen je eigen gezonde verstand gebruiken en vooral voelen voor jezelf van als dit nou gebeurt, wat het dan ook is, waar sta ik dan? Ga ik dan mee of laat ik het allerbeste van mezelf zien?

Dat waar je jarenlang al over fantaseert, wat je al eigenlijk al vanaf kleinkindje of aan weet waar je mee bezig moet zijn. En dat voltrekt zich op dit moment.

Dus dat zijn enorme grote gebeurtenissen. En ik kan zelf zeggen en nou dat wilde ik net ook zeggen wat ik al gedeeltelijk heb gezegd. Mensen zullen me dat niet in dank afnemen. Maar ik weet dat de schok groot zal zijn. Ja. Op psychisch gebied.

Johan: Maar komt die shock dan vanuit een overheid of vanuit onszelf?

Dit is geen overheidsproject maar een intact gebleven oorspronkelijk netwerk

Martijn:

Nou, overheden weten helemaal niks.

Helemaal niks, hè. Dus de mensen die daarin geloven dat overheden dat gaan brengen die Ja...

Nou, het komt niet uit onszelf, maar het komt uit netwerken die er al zijn, die er altijd al zijn geweest. Dat is namelijk na de val van het bewustzijn toen de mens in mijn beeldspraak geráakt is door iets waardoor het verstoord raakte, omdat de harmonische frequentie in contact kwam met een ander hightech wapensysteem van iets anders.

Johan: En dat moment dat is nog best wel recent.

Martijn: En dat moment is best nog recent. In tijd uitgedrukt. Maar dat netwerk wat er toen was, toen het nog goed was, dat netwerk is nooit helemaal ten onder gegaan. Dus er is nog steeds een operationeel netwerk aan wat intact is gebleven. Wat al die kennis in zich draagt en wat heel hard werkt, om die kennis in dit veld hier waar wij nu leven, weer opnieuw op te laten komen.

Johan: Die komen vanuit de oorspronkelijkheid?

Martijn: Ja en dat is dus de weder, de terugkeer van Christus. Dus is een bewustzijnstoestand van gezond eigen denken. En niet met sandalen en dat soort dingen. En juten kleding en dat soort zaken maar gewoon fundamenteel normaal. Ik heb dan liever, zeg ik, trek dan maar je zakelijke pak aan hè. Onderscheid je van dat dogma van wat de mensen ooit zou moeten zijn geweest. Maar dat netwerk is er nog steeds en dat netwerk is bezig om dat te exposen en samen te werken met de mensen op aarde die zich hebben los weten te maken van spiritueel dogma, geloofssystemen, maar die heel gezond schouders eronder om deze wereld naar het niveau te brengen waar het ooit is geweest. En dat netwerk is op dit moment aan het samenwerken.

Johan: Eigenlijk gewoon heel nuchter.

Martijn: Heel nuchter aan het kijken. Netwerken worden ook bezocht. Bijeenkomsten over de hele wereld worden bezocht door dat netwerk, door die mensen. En dat is helemaal in kaart gebracht. En dat wordt, die verbinding wordt nu gelegd. En daar komt een samenwerking in. Dus een antwoord op je vraag van waar komt die exposure vandaan? Gezamenlijk. We maken hem gezamenlijk.

Johan: Precies het is inderdaad.

Martijn: Ieder mens.

Johan: En is dat dan in gradatie?

Martijn: Nee er zijn geen gradaties.

Johan: Nee wat ik bedoel is eigenlijk stap voor stap. Dus dat die dat die shock niet in één keer als een zodanige shock komt maar dat er een...

Martijn: Hij komt plotseling. Hij komt uit niets. Je ziet hem niet aankomen.

Johan: Oké ja,

Martijn: maar hoe weet ik ook niet. Want ik weet dat ook niet. Ik ben geen goeroe. Ik weet het niet. Maar ik weet wel wat de mogelijkheden zijn. En ik weet ook waaraan gewerkt wordt omdat ik zelf daar ook mijn ervaring in heb.

Johan: Nou ja het wordt wel een keer tijd denk ik dat we een keer goed wakker geschud worden.

Martijn: Ja, mensen moeten nu echt stoppen met niet meer jezelf laten zien! Maak jezelf bekend.

Johan: Betrekking met wat niet meer jezelf laten zien?

Martijn: Mensen moeten stoppen met het voortdurend verschuilen en je voordoen als iemand die je niet bent.

Johan: ja precies. Maar dan moeten we er eerst achter komen van: hey dit is niet wie ik ben. Dat is dat is een moeilijke. Ik heb, nou ja, voor mezelf sprekend, ik heb een hele heftige periode gehad, achter de rug. Waarin ik mezelf ook behoorlijk ben tegengekomen en ook juist stukken in mezelf die ik dus niet ben. En vanuit mijn observatie was dat heel confronterend maar ook wat ik daarin heel moeilijk vond, is dat het zo'n gewoonte is eigenlijk hè. Het zijn wie je niet bent. Bepaalde persoonlijke eigenschappen, karaktereigenschappen, dat die delen die leven ook een soort eigen leven. Een soort autopilot dat op het moment dat je dus niet even niet oplet dan zit je weer in zo'n persoonlijkheidje. En voor mij voelt dat, voelde dat bijna en nog steeds af en toe wel, dat het me aangrijpt. Denk ik van holy shit. Maar hoe kom ik hier ooit uit?

Martijn: Ja maar je bent niet de enige die dat denkt.

Johan: Nee nee nee.

Martijn: Jij bent eerlijk om dat voor de camera te zeggen en veel mensen die durven dat niet te zeggen. Die durven dat ook nog niet eens in de spiegel bij zichzelf te constateren, maar ze weten het van binnen wel.

Johan: ja nou ja ik wist het dus als kind, als klein kindje al. Maar goed niet met het bewustzijn wat ik nu dan heb ontwikkeld. Ook mede dankzij jou in de afgelopen jaren. Maar het is niet een hele makkelijke weg. Ik weet niet hoe jij dat ervaart.

Martijn: Nou ja kijk, ik ben een levensgenieter. Ik hou gewoon van het leven.

Ik geloof er diep in dat je moet doen wat je leuk vindt. En dat klinkt allemaal heel basaal en soms te eenvoudig. Want dan krijg je alle drogredenen van ja: maar er is geen geld. Weet je wel. Dat is allemaal niet waar. Het is gewoon je hebt helemaal geen geld nodig. Tuurlijk heb je geld nodig om het uit te geven maar je hebt geen geld nodig om te kunnen voelen wat je voelt en uit te voeren wat je wilt uitvoeren. Want als je weet wat de wetgeving van Kwantumfysica is, dan weet je dat alles er gewoon is. Het is er echt. Kijk ik heb in mijn leven, ik heb, ik ben gewoon zelfstandig ondernemer eigenlijk even heel aards gesproken hè, want ik ben gewoon een Aardling. Gewoon een mens en ik heb heel erg veel plezier gehad in samenwerken met mensen. Gewoon een bedrijf opzetten en dat met plezier uitbouwen vooral het plezier te laten draaien en dan wordt het ook een succes. Dus de sleutel voor mij is altijd samen iets bouwen. De één is daar goed in en de ander is daar weer goed in en iedereen samen met elkaar de juiste plek uitzoeken van waar je ook echt het plezier in hebt. Dus ik heb verschillende ondernemingen kunnen opzetten en ik heb ook verkocht en ik heb daar heel veel plezier in gehad om dat te doen. Maar ik heb tijdens al mijn werkzaamheden, heb ik altijd gesproken over dit waar wij het nu over hebben. Dus ik had mensen uit...Ik weet nog wel...

Johan: Want het is een hele andere tijd dan nu.

Martijn: het is een hele andere tijd dan nu. Maar ik vond het wel heel erg leuk. En ja, dus weet je, ik denk dat ik ook gewoon kijk naar, vanuit mezelf dan hè, ik heb ook geprobeerd om tegen mezelf in te gaan. Nou dat is heel goed gelukt. Maar ik werd er niet echt gelukkig van. Dus ik voelde van ik moet hiermee stoppen. Ik moet ook die andere kant, dat de dingen die ik al ken of die allemaal makkelijk lukken, dat weet ik nou allemaal wel. Ik weet wel hoe dingen makkelijk werken. Het is allemaal heel makkelijk hè. Je koopt een auto, je gaat vliegen, je gaat op vakantie, je gaat daarheen, je zet daar een bedrijf op. Het klinkt allemaal heel groots maar eigenlijk is als je dat gewoon kunt, dan weet je gewoon al dat dat je dat kunt. Dus dat eigenlijk is dat helemaal geen uitdaging. Dus ik ging kijken naar: van ja, wat vind ik nou eigenlijk interessant? Nou datgene wat ik altijd heb gedaan. Namelijk met mensen praten over wie ze ten diepste zijn. En zo begon bij mij dat balletje dus te rollen. Ik begon ooit met cursussen te geven -ja cursussen groot woord- maar over Windows voor mensen die niet met Windows... wisten niet wat Windows was. Het softwareprogramma Windows van Microsoft. Dus ik stond, nou stond ik voor een groep en dan gaf ik les aan die mensen en de helft van die mensen die snapt het perfect. Dus ik dacht van nou ik leg het hartstikke goed uit. Die mensen snappen in één klap in hoe het werkt. Maar die andere helft van die mensen die snapt het niet. Dus toen moest ik toch schoorvoetend bekennen dat ik misschien toch iets minder goed kon uitleggen als dat ik had gehoopt. Dus daar ben ik naar gaan kijken van ja, hoe leg je nou eigenlijk iets uit? Dus via Bill Gates Microsoft Windows kwam ik tot inzichten over dat je eigenlijk nooit iets perfect kunt uitleggen en toen ik dat dus had vastgesteld dat ik nooit iets perfect kan uitleggen ben ik maar gewoon gaan praten over wie ik ben. Mijn herinneringen, hoe ik hier ben gekomen, hoe dat is gebeurd. Mensen kunnen het mij wel aanrekenen dat dat ik dat nog weet maar ik weet dat gewoon.

Johan: dat van het besturingssysteem Windows naar het besturingssysteem hier op aarde.

Martijn: Juist. Dus ik heb een ander besturingssysteem en een andere database en kennis. Ik weet mij volledig te herinneren hoe ik hier ben gekomen en hoe het leven ooit is geweest. Dat zit in een iets ander compartiment van mijn bewustzijn en dan kan ik zo oproepen. Zo ben ik geboren zo ben ik heb ik altijd gesproken.

Johan: nou ja inderdaad.

Martijn: en vanuit dat besturingssysteem wat dus geen besturing is maar een leef-bewustzijn, ben ik gewoon vanuit daar gaan praten met mensen en ik heb ontdekt dat als ik vanuit die kant spreek, dat er nog steeds twee groepen mensen zijn mensen die het niet snappen willen, omdat ze onbereidwillig zijn deze mogelijkheid aan te nemen en de andere mensen die het wel zoeken en die dus durven te voelen en concluderen van: nou dit kon best wel eens mogelijk zijn. En dan springen er ook herinneringen op en dat heb ik gemerkt. Dat mensen die bereidwillig zijn gaan de gevoelsherinneringen open die zo diep, en het zijn geen geitenwollen sokken mensen hè, zijn ook mensen uit de academische wereld, mensen van die piloten, mensen, allerlei soorten mensen. Ja en dan dus wat ik dus heb gedaan is die route gekozen. Door het gewoon wel te doen.

Johan: Maar die herinneringen die heb je altijd gehad?

Martijn: Ja.

Johan: Want je zegt van, ja eigenlijk is mijn geheugen is nooit gewist geweest. Dus hè je bent geboren met al die herinneringen. Dat is ook wel een aparte ervaring dan in...

Martijn: Ja dat is het ook. Dat is ook niet makkelijk. Want sommige mensen denken dat ik een fantast ben. Dat is ook niet leuk. Maar het is ook niet makkelijk om mee te leven. Het roept heel veel verschillende emotionele verbindingen op hè. Ik hou hier heel erg van hier te zijn. Maar ik weet ook waar mijn woning staat en hoe die eruitziet. En daar probeer ik ook niet te veel aan te denken want het emotioneert me. En het roept heel, héél, héél erg veel op. Dus ik ben als klein jongetje ben ik daar heel erg in geleefd. Ik heb de eerste 8 jaar zeker, heb ik het heel zwaar gehad. Toen leefde ik echt in een ander denkveld en toch was ik een gezond kind. Ik was een goed en lief kind wat ik heb begrepen. Ik heb ontzettende goede stabiele ouders en een mooi gezinsleven heb ik eh mogen meekrijgen. En een lieve zus en een fantastische familie eromheen. Maar zeg maar vanaf mijn achtste negende jaar begon ik eigenlijk echt te kunnen denken vanuit de emoties vanuit hier. Want het zijn twee verschillende besturingssystemen. En dat is best wel heel pittig geweest voor mij. En ik heb dat wel goed weten te integreren. Het lukt me nog steeds niet altijd perfect maar ja, dat was zeker niet. En was en is ook niet zo makkelijk. Maar ik heb wel alles wat ik weet wel ingezet in een netwerken waar ik aan zojuist aan refereerde.

Johan: En wanneer zijn die netwerken voor jou gekomen dan?

Martijn: Ik ben in in de aanloop van mijn kinderjaren dat ik, zoals we de hier op aarde noemen buitenaardse ontvoeringen, maar je moet het woord buitenaards tussen haakjes plaatsen. Het contact tussen allerlei andere intelligenties.

Johan: En ook eigenlijk mensen vanuit een andere bandbreedte?

Martijn: Ja vanuit een andere bandbreedte. Daar zijn die netwerken eigenlijk altijd operationeel geweest. Dat is, ik heb gewoon de keuze gemaakt om de waarheid te spreken en niet te liegen. Zo ben ik hier ik ben hier gekomen op een bepaalde manier. En ik weet wat er aan de hand is en dat mag ik dus niet zeggen. Ik weet dat er iemand heel boos was in Voerendaal tijdens een lezing: Nou om als iemand gaat zeggen dat hij weet wat er aan de hand is gaan maar bij mij bij mij de alarmbellen rinkelen. Dan loop ik de ruimte uit. Dat kan ook. Maar ik zeg niet dat wat ik vertel ook door jou geloofd moet worden. Of dat dat de absolute waarheid is in de woorden of in de expressie die ik eraan geef. Ik doe alleen mijn best om een enorm groot verhaal wat uit een heel ander besturingssysteem van denken en voelen komt, om dat te vertalen in woorden en in gevoelens hier. En ik zeg ik weet wat er gebeurd is. Ik weet wat er gebeurd is. En daar moet ik mee dealen. Ik ben niet zielig.

Johan: Die vertaalslag is natuurlijk heel lastig lijkt me hè. Dat als jij vanuit een hè een concept vanuit een die vanuit een plek komt hè waar bijvoorbeeld je het gevoel spectrum veel breder is dan hier, om dat dan in gelimiteerde taal uit te leggen aan mensen hier. Dat lijkt me nogal een behoorlijke uitdaging.

Martijn: Ja, daar heb ik dus die die zeg maar die die bijeenkomst en samenkomsten zo'n beetje voor laten ontstaan. Om daar wat meer ruimte en tijd in te hebben om daar met elkaar in te bewegen. Want het gaat niet over mij het gaat over ons allemaal.

Johan: Het is eigenlijk een gevoel wat je dan veel beter hè... ik merk het ook wel eens hoor in gesprek met jou dan dat je soms iets vertelt en dat ik het in woorden niet begrijp maar het gevoel, gevoel en in het gevoel helemaal begrijp waar het over gaat. En dat hij dan landt en dat het iets in mij triggert wat ook weer een gevoel, ja eigenlijk in beweging brengt, waar vervolgens weer informatie uitkomt vanuit mezelf. En dan is het misschien hele andere informatie die jij hè in eerste instantie hebt gedeeld. Maar het is alsof je dan toch iets slapend zeg maar in beweging brengt. Wat op zichzelf ook weer een beweging in mezelf veroorzaakt.

Martijn: Ja dat is heel interessant om daarnaar te kijken van wat eigenlijk gevoelens, emoties, gevoelens, hoe je het ook wilt noemen de één zegt: "Je moet gevoelens gebruiken, het woord." De anders zegt: "Je moet emoties gebruiken." Weer iemand zegt: "Nee maar emoties dat is het niet emoties overkomen je." Dat dat is grillig. Nou dan zeg ik tegen die mensen: "Gebruik nou gewoon lekker het woord wat jij wil gebruiken en doe ik dat ook."

"Maar als je kijkt naar wat gevoelens zijn of emoties, dat zijn toestanden van je gemoed waarin je verkeert. Je gemoedstoestand verschuift naar een

andere intelligentievorm En als je gemoedstoestand verschuift naar een andere intelligentievorm kun je ook intelligenter zijn.

Dus op het puntje van je stoel goed luisteren naar iemand dan ben je intelligenter aan het luisteren. Dus dan ben je je bewuster. Is je bewustzijn verder open dan dat je achteroverligt van: nou wat een flauwekul allemaal daar luister ik niet naar. Dus op het moment dat je dat laatste zegt ben je buitengewoon niet intelligent bezig met jezelf. Neem je de moeite om jezelf open te stellen voor een ander dan ben je een intelligentie aan het aan het zijn en dan stel je open voor de mogelijkheid wat er wordt gezegd.

En eigenlijk is het gemoedsveld waarin we verkeren, de toestand waarin we verkeren, is ook waar de informaties liggen opgeslagen. Dus als jij verandert in je gemoedstoestand bijvoorbeeld, doordat ik iets vertel en er gaat bij jou een gevoel aan, je komt in een ander gevoelsveld, dan in één keer weet je je dingen te herinneren helemaal vanuit jezelf en dan snap je dingen en dat heeft helemaal niks meer met mij te maken maar, dat is jouw eigen archief. En dat is wat we elkaar komen brengen.

Niet elkaar gaan geloven, al die nonsens. Het vuur aanstoken! Dat is helemaal niet zo moeilijk. Maar het enige wat er nodig is, is de mogelijkheid dat wat de ander vertelt wáár is.

Johan: Nou ja inderdaad en openstaan en naar elkaar luisteren en niet alleen met onze oren maar ook met ons gevoel.

Martijn: Nou en zo heb ik het dus gedaan.

Johan: Nou ik zeg doorgaan. Ja maar ook echt er voor elkaar zijn. Dit is een tijd waarin we niet moeten vastlopen op allerlei kennis en informaties en geloven en achter mensen aanlopen. Maar dit is een tijd waarin we juist ook elkaar moeten, denk ik, heel erg gaan waarderen. Dat we ons vrijspreken Ik vind het ook fijn als mensen mij waarderen. Dat ik de moeite neem om te zeggen wat ik zeg. Niet dat ik daar afhankelijk van ben maar ik voel wel dat ik dat heel fijn vind. Want ook ik loop net als heel veel andere mensen, ik loop mijzelf gewoon voor gek te verklaren door te zeggen wat ik wat ik te zeggen heb en ik word vertrapt of niet serieus genomen. En dat begrijp ik ook maar het doet geen recht aan mijn inspanningen en aan mijn mens zijn. En ik denk dat moeten we naar elkaar allemaal geven. Het is een tijd van grote exposure. De mensen komen allemaal op hun eigen manier tevoorschijn. En luister nou in de naam der vrede naar elkaar. Support elkaar want het is een tijd waarin we elkaar juist moeten gaan zien in de potentie van de ander. Want als iemand anders mij iets vertelt dát project te gaan neerzetten, dan kan ik wel denken: "Ja maar wat is dat voor flauw kulproject?" Maar kan ook denken: "Nou zet het maar lekker neer.

" Wat mooi dat jij dat gaat doen. Als jou dat lukt nou dan poeh wat goed zeg...
"En wie weet als dat geluk is dat mij dat zelfs vreugde gaat brengen. En dan kom ik ook nog. Weet je dat is een hele normale benadering en **dat is wat we doen.**

We zijn iets aan het opbouwen en het oude gedachtegoed, omdat het allemaal gaat

om de oude waarde van de oude wereld, die gaat eruit. Vroeg of laat. Alle mensen die denken dat het niet gaat gebeuren zullen allemaal in de confrontatie terechtkomen dat er grote veranderingen gaan komen. En die komen in één klap en je kan er maar beter op voorbereid zijn. En waar je op voor moet bereiden: op jezelf.

Johan: Precies ja. Nou dat is nogal een statement hè: voorbereiden op jezelf.

Martijn: Dat is geen spiritueel statement. Dat is een statement voor alle mensen op de aarde. Ook in government agencies, in grote companies in de wereld, worldwide community's. Overall. Overall speelt dit. En het is jammer dat toch de complotagenda zo enorm veel kracht heeft gekregen.

Johan: Ja want dat is toch dan meer een verdeel en heers eigenlijk.

Martijn: Een verdeel en heers want daarmee wordt ook het bewustzijn van de gezonde mens die in complotten gelooft die wordt eigenlijk gebruikt om te denken dat er alleen maar, dat mensen alleen maar kwaadaardig zijn in. Ook in government agencies. Maar je weet het niet. Je moet eerlijk zeggen: je weet het niet. Begin bij jezelf.

Johan: Nou ja, de mind control hè. Zoals dat hier werkt op aarde en dat kan iedereen denk ik wel zien is super geavanceerd hè. Dus ook die mensen in machtige posities ja, die zijn daar ook hè. Die die hebben ook te maken met mind control. Maar die hebben ook te maken met dezelfde kwetsbaarheid die wij binnen hè in onszelf voelen ook. Dat zijn ook vaders vaak en moeders met kinderen, met hun kwetsbare eigenschappen. Die zijn ook wel vast wel een keer hoe zeg je dat, onzeker.

Martijn: Hoe kun je nou ooit zeggen van jezelf dat je een goede vader of een liefdevolle moeder bent. Ik ben een liefdevolle vader en dat ik over andere mensen in de wereld die ik niet ken afschuwelijke demonische dingen vertel in de wereld, artikelen erover ga schrijven, allemaal podcasts maken, over hoe afschuwelijke man die persoon is. Terwijl ik die man helemaal niet ken. Hoe kan ik mijzelf dan een goede vader voelen? Wat is hier nou eigenlijk aan de hand? Hoe diepgaat het konijnenhol? Nou dat gaat gigantisch diep. En we moeten er echt nu gaan naar gaan kijken. Het moet stoppen.

Johan: dat vind ik ook. Ik hoop dat wij daar ook toch met z'n allen een hele mooie bijdrage in kunnen zetten.

Martijn: Ja laat het een mooie opening zijn om allemaal gewoon echt naar onszelf te kijken. En voor mij ook. Maar dat is mijn persoonlijke diepste wens. Dat is ook mijn allerdiepste wens die ik in me draag. Om de oorspronkelijke community te herstellen.

Johan: Ja want die is er nog steeds zeg maar.

Martijn: ja die is er nog steeds.

Johan: Want we daar hebben we het eerder ook al over gehad hè. Hoe belangrijk het is de community. En jij vertelde van de community is er al. We hoeven alleen maar de knooppunten met elkaar te verbinden. De community hoeft niet gebouwd te worden.

Martijn: Nee het is er allemaal het moet alleen verbonden worden weer. En daar heeft iedereen een taak in. En ik ga niet samenwerken met mensen die onrust en verdeeldheid creëren bewust. Ik kan alleen maar samenwerken met mensen die ook staan voor op een eigen manier voor waar ik voor sta.

En dat is rust respect en ontvankelijkheid en bij elkaar komen en het heel erg goed hebben met elkaar en van daaruit verder bouwen...,

Johan: Ja, oh mooi. Want ik heb heel veel zin om te bouwen.

Martijn: Ja, zeker. Dat voel ik dat je daar zin in hebt. Ja, nou laten we dat lekker met elkaar doen. Dankjewel Johan

Johan: dankjewel Martijn. Ik vond het dan waar genoeg om op deze hele mooie plek hier met jou te zitten.

Martijn: Ik ook.

Johan: En met Senne.

Martijn: Ik vind het ook heel fijn en fijn dat de mensen, dat jij ook kijkt, naar deze bijeenkomst. Dit moment. En ik wil nog maar aan je vragen dat als er nog dingen zijn in jezelf, dat doe ik bij mezelf ook, waardoor er wat haken, ogen, negativiteit, wantrouwen is, zet het alsjeblieft nou eens aan de kant. Want we hebben het nu niet meer nodig. We moeten uitgaan van dit nieuwe moment en niet blijven hangen in het verleden. En als we praten over het NU moment dan is het moment NU.

Dankjewel

De zin die raakte:

Je bent nog niet op het spoor gekomen van hoe het komt dat je denkt dat die mensen het niet snappen i.p.v. waarom die mensen hun gedrag nog niet is veranderd op jouw beeldscherm. Er zit een diepere laag onder. Daar hou ik zo van om daar samen naar te kijken. Er ontbreekt nog het één en ander in ons allemaal.